

[Løje.]

stærk Udpensling af Enkeltheder har en stærk Indflydelse paa Individder med forbryderiske Anlæg, og derfor bør noget saadant saa vidt muligt undgaas. Naar der i Regelen, saaledes som den højtærede Minister har gjort Rede for, forekommer flere Forbrydelser umiddelbart efter hinanden, staaar dette muligvis i Forbindelse med, at der skabes Sensation om Forbryderne.

Men Hovedspørgsmaalet er dog dette: Kan man ved stærkt skærpede Straffebestemmelser mod de nævnte Forbrydelser opstille saadanne afskrækkende Eksempler, at forbryderiske Individder afholdes fra at begaa lignende Handlinger?

Paa Trods af den almindelige Opfattelse i juridiske Kredse og paa Trods af den højtærede Ministers Opfattelse, som er os forelagt her, vil jeg dertil svare et ubetinget Ja! Det er min bestemte Opfattelse, at det er muligt gennem skærpede, strenge Straffebestemmelser at skabe et Afskrækkelsesmoment, som i mange Tilfælde vil afholde Personer med forbryderiske Anlæg fra at begaa Forbrydelser. Jeg føler mig overbevist om, at denne Opfattelse deles af langt den overvejende Del af Befolkningen, der ubetinget kræver strengere Straf for Mordforbrydelser. For faa Aar siden blev der af en Direktør Baastrup sat et omfattende Arbejde i Gang for at samle Underskrifter paa en Adresse, der tog Sigte paa at bibeholde Dødsstraffen; det var dengang, man i dette højtærede Ting beskæftigede sig med vor Straffelov. Der indsamledes, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, et meget betydeligt Antal Underskrifter i Landets forskellige Egne. Af særlig Interesse er det, at talrige Politibetjente havde underskrevet Adressen; det er Folk, som har Lejlighed til at lære Forbryderne at kende, og derfor vejer deres Mening i dette Tilfælde tungt til.

Og nu i Dag kræver hundrede Tusinder i vort Folk Dødsstraffen genindført. Vi kommer derfor ikke saa let om ved dette Spørgsmaal, som den højtærede Minister synes at mene. Kravet om, at dette alvorlige Spørgsmaal tages op til fornyet Overvejelse, vil sikkert blive fastholdt. Det er min Opfattelse, at det var et alvorligt Fejlgreb, at Dødsstraffen i 1930 blev afskaffet her i Landet, saa meget mere som den før nævnte Adresse viser, at en meget stærk Folkevilje var imod, at dette skete. Ja, jeg tør paastaa, at dette Antal Underskrifter — det er meddelt mig, at Tallet skulde ligge omkring 100 000 — kunde være bragt langt højere op, hvis alle i vort Land havde faaet

Lejlighed til at tilkendegive deres Opfattelse af den paagældende alvorlige Sag.

Den højtærede Justitsminister har ved denne Lejlighed gjort Rede for, at i Henhold til Statistikken er Forbrydernes Antal ikke i Stigning, og i Sammenligning med de omliggende Lande stiller Forholdene sig i vort Land endog særdeles gunstige. Jeg føler mig ikke overbevist af denne Statistik. Statistik er god til mange Ting, men i dette Tilfælde tror jeg ikke, at Statistikken slaar til. Der er alt for mange Forhold, som griber forstyrrende ind, som unddrager sig en Karakterisering ved de tørre Tal, som unddrager sig den juridiske Vurdering. Folkementaliteten er meget forskellig i de forskellige Lande, og der er navnlig ingen Tvivl om, at Folkementaliteten i et stort Antal af de Lande, som har deltaget i Krigen, Lande, som den højtærede Minister brugte som Eksempel til at vise, at Forholdene her i Landet var gode, er af en helt anden Art, end Mentaliteten er i vort Land. Ser man paa Forholdene her i Landet, kan man meget godt opstille den Betragtning, at i og for sig er det foruroligende, at Forbrydelserne ikke er i Aftagende. Hvis der er noget rigtigt i Talen om den fremadskridende Kultur, den fremadskridende Folkeoplysning i det hele taget, saa burde Forbrydernes Antal, de grove Forbrydelsers Antal, være i Aftagende, og naar det ikke er Tilfældet, er det i og for sig foruroligende. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at man i de store førende Lande ikke har afskaffet Dødsstraffen; England har ikke afskaffet den; Frankrig og Tyskland har ikke gjort det, og Amerika har heller ikke gjort det. Man siger jo nok, at der er stærke Stemninger i disse Lande for Afskaffelse af Dødsstraffen; men man har ikke gjort det. Selv et saa moderne Samfund, som man efterhaanden har faaet oprettet i Rusland — derom ved de ærede kommunistiske Medlemmer jo Besked —, har ikke, saa vidt det er oplyst, afskaffet Dødsstraffen. I Amerika har man, efter hvad der er oplyst gennem Pressen, under en Sag, som har vakt megen Opmærksomhed, udskudt en kvindelig Nævning, der paa Forhaand erklærede sig som afgjort Modstander af Dødsstraffen.

Jeg vil gerne atter anmode den højtærede Justitsminister om, at han under de alvorlige Overvejelser, som jeg ikke tvivler om den højtærede Justitsminister foretager, ogsaa vil beskæftige sig med dette yderst alvorlige Spørgsmaal. Skulde det ikke være muligt gennem den Meningsudveksling, som her finder Sted, at faa den højtærede Ju-